

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximius, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhsii, MDCLXXV.

Ex Sermone IV. In Festo Assumptionis beatae Mariae Virginis, §. 1. 5. 6. 7.
8. & 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

hilominus tamen in fimbrijs aureis circumamicta est varietate. Non est de numero fatuarum virginum prudens virgo. Lampadem habet, sed in vase oleum portat. An fortè excidit vobis Evangelica illa parabola, quæ fatuas virgines prohibitas narrat ab introitu nuptiarum? Erat equidem domus earum munda, virgines enim erant. Erat ornata, quia simul omnes, id est fatuæ cum prudentibus lampades ornaverunt: sed erat vacans, quia in vasis suis oleum non acceperunt. Hinc est, quod nec ab eis suscipi in domos suas, nec admittere dignatur sponsus cælestis ad nuptias. Non sic mulier illa fortis, quæ serpentis caput contrivit. Habes enim post multa in laudibus ejus, *quia non extinguetur in nocte lucerna ipsius, Prov. 31.* In sigillatione hoc dicitur fatuarum, quæ veniente mediâ nocte sponso, conqueruntur sero & dicunt: *Quia lampades nostræ extinguuntur Matt. 25.* Processit igitur gloriosa virgo, cujus lampas ardentissima ipsis quoq; Angelis lucis miraculo fuit, ut dicerent: *Cant. 6. Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol?* Clarius enim cæteris rutilabat, quam replevit oleo gratiæ præ participibus suis Iesus Christus filius ejus Dominus noster.

EX SERMONE IV.

In Festo Assumptionis beatæ MARIÆ Virginis,
S. 1. 5. 6. 7. 8. & 9.

TEmpus loquendi est omni carni, cùm assumitur incarnati verbi Mater in cælum; nec cessare debet à laudibus humana mortalitas; cùm hominis sola natura supra immortales spiritus exaltatur in virgine. Sed de ejus gloria nec filere devotio patitur, nec dignum aliquid sterilis concipere cogitatio, aut in-erudita potest locutio parturire. Hinc est, quod & ipsi cælestis curiæ principes in consideratione tantæ novitatis clamant non
sine

sine admiratione, *Cant. 8. Quæ est ista quæ ascendit de deserto delitijs affluens?* Ac si manifestius dicant: Quanta est hæc, & unde ei ascendenti utique de deserto affluentia tanta deliciarum? Nec enim pares inveniuntur delitiæ vel in nobis, quos in civitate Domini lætificat fluminis impetus, quo à vultu gloriæ voluptatis gloriâ potamur. Quæ est ista, quæ de sub sole (ubi nihil est nisi labor & dolor & afflictio spiritus) ascendit delitijs spiritualibus affluens? Quidni delicias dixerim virginittatis decus cum munere fecunditatis, humilitatis insigne, distillantem charitatis favum, misericordiæ viscera, plenitudinem gratiæ, prærogativam gloriæ singularis? Ascendens igitur de deserto Regina mundi etiam Angelis sanctis, ut canit Ecclesia, speciosa facta est & suavis in delitijs suis. Desinant tamen deserti hujus mirari delittias, quia Dominus dedit benignitatem & terra nostra dedit fructum suum. Quid mirantur de terra deserta Mariam ascendere delitijs affluentem? Mirentur potiùs pauperem Christum de cœlestis regni plenitudine descendentem. Longè enim ampliori miraculo dignum videtur, Dei filium paulò minùs ab Angelis minorari, quàm Dei matrem super Angelos exaltari.

Non est equidem quòd me magis delectet, sed nec est quòd terreat magis, quàm de gloria Virginis Mariæ habere sermonem. Ut enim sileam interim ineffabile privilegium meritò, & prærogativam penitùs singularem, tanto eam devotionis affectu amplectuntur, honorant, suscipiunt (ut dignum est) universi, ut licet de ea loqui gestiant omnes: tamen quidquid dicitur de indicibili, eo ipso, quo dici potuerit, minùs gratum sit, minùs placeat, minùs acceptetur.

Quidni minùs sapiat, quidquid de incomprehensibili gloria comprehendere potuerit mens humana? Ecce enim, si in ea laudavero *virginitatem*, mihi multæ virgines post eam videntur offerri. Si *humilitatem* prædicavero, invenientur tortè vel pauci

pauci (docente Filio ejus Matt. II.) *mites facti sunt, & humiles corde.* Si magnificare voluero *miseri cordie* ejus multitudinem, sunt aliqui *miseri cordie* viri, etiam & mulieres. Unum est, in quo

*Nec primam similem visa est nec habere sequentem,
Gaudia Matris habens cum virginitatis honore.*

Optimam partem elegit sibi Maria. Optimam planè: quia bona *fœcunditas* conjugalis, melior autem castitas virginalis: prorsùs autem optima est *fœcunditas* virginea, seu *fœcunda* virginitas. Mariæ privilegium est, non dabitur alteri, quia non auferetur ab ea. Singulare est: sed continuò etiam indicibilè invenitur, ut nemo assequi possit, sic nec eloqui quidem. Quid si & illud adjicias, *cujus mater?* Quæ jam poterit lingua, etiam si Angelica sit, dignis extollere laudibus Virginem Matrem; Matrem autem non *cujuscumque*, sed Dei? Duplex novitas, duplex prærogativa: duplex miraculum, sed dignè prorsùs aptissimeque conveniens. Neque enim Filius alius Virginem: nec Deum decuit partus alter.

Veruntamen non hoc tantùm, si diligenter attendas, sed cæteras quoque virtutes singulares prorsùs invenies in Maria, quæ videbantur esse communes. Quæ enim vel Angelica *puritas* virginitati illi audeat comparari, quæ digna fuit Spiritus sancti sacrarium fieri, & habitaculum Filij Dei? Si rerum pretia de raritate pensamus, quæ prima in terris Angelicam proposuit ducere vitam, super omnes est: *Quomodo*, inquit Luc. I, *fiet istud, quoniam virum non cognosco?* Immobile propositum virginitatis, quod nec Angelo Filium promittente aliquatenus titubavit. *Quomodo*, inquit, *fiet istud?* Neque enim eo modo, quo fieri solet in cæteris. Virum penitùs non cognosco, nec filij desiderio, nec spe prolis.

Quanta verò, & quàm pretiosa *humilitatis* virtus cum tanta puritate, cum innocentia tanta, cum conscientia prorsùs
K absque

absque delicto, immò cum tantæ gratiæ plenitudine? Unde tibi humilitas, & tanta humilitas ô beata? Digna planè quam respiceret Dominus, cuius decorem concupisceret rex, cuius odore suavissimo ab æterno illo paterni sinus attraheretur accubitu. Vide enim quàm manifestè sibi concinant Virginis nostræ canticum, & nuptiale carmen: nimirum cuius uterus, sponsi thalamus fuit. Audi Mariam in Evangelio. *Respexit*, inquit, *humilitatem ancille suæ*. Audi eandem in Epithalamio: *Cum esset rex*, inquit Cant. 1, *in accubitu suo: nardus mea dedit odorem suum*. Nardus quippe herba humilis est, & pectus purgat, ut manifestum sit humilitatem nardi nomine designari, cuius odor & decore invenerit gratiam apud Deum.

Sileat *miseri cordiam* tuam Virgo beata, si quis est, qui invocantem te in necessitatibus suis sibi meminerit defuisse. Nos quidem servuli tui cæteris in virtutibus congaudemus tibi, sed in hac potiùs nobis ipsis. Laudamus Virginitatem; Humilitatem miramur; sed Misericordia miseris sapit dulcius; misericordiam amplectimur chariùs; recordamur sapiùs; crebriùs invocamus. Hæc est enim, quæ totius mundi reparationem obtinuit, salutem omnium impetravit. Constat enim pro universo genere humano fuisse sollicitam, cui dictum est: Luc. 1, *Netimeas Maria: invenisti gratiam*. utique quam quærebas. Quis ergo misericordiæ tuæ ô benedicta, longitudinem, & latitudinem, sublimitatem & profundum queat investigare? Nam longitudo ejus usque in diem novissimum invocantibus eam subvenit universis. Latitudo ejus replet orbem terrarum: ut tuâ quoque misericordiâ plena sit omnis terra. Sic & sublimitas ejus civitatis supernæ invenit restorationem, & profundum ejus sedentibus in tenebris & in umbra mortis obtinuit redemptionem. Per te enim cælum repletum: infernus evacuatus est: instauratæ ruinæ cœlestis Hierusalem: expectantibus miseris

feris vita perdita data. Sic potentissima & piissima charitas & effectu compatiendi & subveniendi abundat affectu, æquè lo- cuples in utroque.

Ad hunc igitur fontem sitibunda properet anima nostra. Ad hunc misericordiæ cumulum totâ sollicitudine miseria nostra recurrat. Ecce jam quibus potuimus votis ascendentem te ad Filium deduximus, & profecuti sumus saltem à longè Virgo benedicta. Sit pietatis tuæ ipsam, quam apud Deum gratiam invenisti, notam facere mundo; reis veniam: medelam ægris: pusillis corde robur: afflictis consolationem: periclitantibus ad- jutorium: & liberationem sanctis tuis precibus obtinendo. In hoc quoque die solemnitatis & lætitiæ dulcissimum Mariæ no- men invocantibus servulis, per te Regina clemens, gratiæ suæ munera largiatur Iesus Christus Filius tuus Dominus noster: qui est super omnia Deus benedictus in sæcula, Amen.

SERMO I.

DE VIRGINE DEIPARA,

Ex verbis Apocalipsis 12.

Signum magnum aparuit in cælo, mulier amicta Sole, & Luna sub pedibus ejus, & in capite ejus corona stellarum duodecim.

VEhementer quidem nobis dilectissimi, vir unus, & mu- lier una nocuere, sed gratias Deo: per unum nihilomi- nus virum, & mulierem unam omnia restaurantur; nec sine ma- gno scœnore gratiarum. Neque enim sicut delictum, ira & do- num, sed excedit damni æstimationem beneficij magnitudo. Sic nimirum prudentissimus & clementissimus artifex, quod quassatum fuerat, non confregit, sed utiliùs omninò refecit, ut videlicet nobis novum formaret Adam ex veteri, & Evam transfunderet in Mariam. Et quidem sufficere poterat Christus; si-

K 2

quidem